

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **xxxxxx**
zastoupena JUDr. Mojmírem Přívarou, advokátem se sídlem
Kovářská 1253/4, 301 00 Plzeň

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2,
110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2020 č. j. MHMP 50385/2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí, které vydal k její žádosti Úřad městské části Praha 3, odbor výstavby (dále jen „*stavební úřad*“) dne 10. 12. 2018 pod č.j. UMCP3 0243135/2018, zn. OV/1506/18/Kř a toto rozhodnutí potvrdil. Citovaným rozhodnutím stavební úřad nevyhověl žádosti žalobkyně o přiznání stavebního příspěvku ve výši 277 070 Kč na úhradu nákladů nařízených úprav spočívajících ve vybudování kanalizační přípojky v ulici xxxx, a přiznal jí pouze částku ve výši xxxxx Kč.

[2] Z předloženého správního spisu vyplývá, že stavební úřad rozhodnutím ze dne 3. 2. 2016 žalobkyni jakožto vlastníku domu č. p. xxxx, nařídil podle ust. § 137 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“) provedení nezbytných úprav spočívajících ve zřízení kanalizační přípojky k rodinnému domu č. p. xxxx na pozemcích parc. č. xxxxx. Žalobkyně následně podala žádost o poskytnutí stavebního příspěvku na zřízení kanalizační přípojky pro předmětnou nemovitost, v níž vyčíslila výši částky za provedené práce na xxxxx, kterou doložila fakturami, a ty se týkají vybudování kanalizační přípojky z části vnější (kanalizace ve, resp. pod, veřejným prostorem) a vnitřní (napojení domu žalobkyně na venkovní kanalizaci vedoucí pod jejím pozemkem), jakož i z výkopových prací a opravy asfaltových povrchů.

[3] Stavební úřad rozhodl na základě žádosti žalobkyně tak, že stanovil na stavbu kanalizační přípojky stavební příspěvek ve výši xxxx Kč odpovídající pouze části požadovaných nákladů na realizaci nezbytných úprav, a to části týkající se zbudování venkovní kanalizace.

[4] Výši přiznaného příspěvku v částce xxxx Kč považuje žalobkyně za svévolné rozhodnutí správního orgánu, v němž se tento ani nepokusil zdůvodnit, proč k úhradě vybral pouze tuto položku, když jen odkázal na cenovou kalkulaci v projektové dokumentaci. V této souvislosti žalobkyně poukázala na účelovost celé argumentace správních orgánů, tj. jak stavebního úřadu, tak žalovaného, který jeho rozhodnutí potvrdil, jejímž cílem bylo dle názoru žalobkyně stanovení co nejnížší výše poplatku, k čemuž dodala, že vnitřní části kanalizace, jakož i oprava asfaltových povrchů, jsou stejně jako vnější část kanalizace, přímým nákladem, v důsledku čehož tak bylo žalobkyni přiznáno pouze 45% nákladů nutných k realizaci nařízených úprav, a to bez jasného a srozumitelného vysvětlení a v rozporu s předcházejícími přísliby, jimiž si stavební úřad zajistil součinnost žalobkyně a ostatních účastníků správního řízení o nařízení nezbytných úprav. Žalobní námitka žalobkyně spočívá v poukazu na nesprávné právní posouzení nároku na stavební příspěvek dle § 138 odst. 1 stavebního zákona žalovaným, potažmo stavebním úřadem. Žalobkyně rovněž poukazuje na vady odůvodnění napadeného rozhodnutí, které považuje za nekonzistentní, nesrozumitelné, zmatečné, nepřehledné, v důsledku čehož považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a vykazující prvky svévole. Z těchto důvodů se pak žalobkyně domáhá, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

[5] Žalovaný se ve svém vyjádření k žalobě vyjádřil zejména k žalobyní namítané nesrozumitelnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí a k namítanému nesprávnému právnímu posouzení nároku na stavební příspěvek, s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí, když zdůraznil právní úpravu vycházející z § 137 odst. 1 stavebního zákona, jež upravuje nástroj, kterým jsou nezbytné úpravy, o jejichž realizaci uložil rozhodovat stavebním úřadům, na což je navázán institut stavebního příspěvku dle § 138 stavebního zákona a povinnost stavebního úřadu svým rozhodnutím stanovit výši příspěvku na podkladě žádosti toho, jemuž bylo provedení nezbytných úprav nařízeno. Argumentace stavebního úřadu byla založena na tom, že právní úprava vychází z toho, že komu bylo ve veřejném zájmu nařízeno provedení nezbytných úprav, tomu náleží na úhradu jejich nákladů stavební příspěvek, protože nelze spravedlivě požadovat, aby vlastník stavby nebo stavebního pozemku měl povinnost sám nést náklady na zásahy do svého vlastnictví, jestliže jsou vyvolány veřejným zájmem, tj. uvedení stavby do některého v zákoně

uvedeného stavu. Zákonodárce však nepřiznává na uvedení stavby do v zákoně uvedeného stavu veškeré náklady, ale pouze příspěvek na tu část nákladů, která se týká přímo provedení nařízených nezbytných úprav. Podle žalovaného byla v rámci nezbytných stavebních úprav nařízena rozhodnutím stavebního úřadu dle § 137 odst. 1 písm. f) pouze kanalizační přípojka. Stavební úřad má na základě § 138 odst. 2 stavebního zákona vydat rozhodnutí, jehož předmětem je stanovit výši příspěvku a způsob jeho poskytnutí, přičemž stavební příspěvek je právní úpravou omezen na úhradu té části nákladů, která se přímo týká provedení nařízených nezbytných úprav. Z toho důvodu se žalovaný ztotožnil s postupem stavebního úřadu, který při posuzování žádosti vycházel z konkrétního rozhodnutí o nařízených nezbytných úpravách – rozhodnutí OV/1346/15/Kř ze dne 3. 2. 2016 a z projektové dokumentace nezbytných úprav zpracované autorizovaných technikem pro techniku prostředí staveb, specializace zdravotní technika, ČKAIT – 0004727, xxxxx, v níž je kanalizace rozdělena na část vnitřní na pozemku žalobkyně a na část vnější ve veřejném prostoru, přičemž i cenová kalkulace je rozdělena na dvě části, a to kanalizační přípojku vnitřní na pozemku žalobkyně a kanalizační přípojku ve veřejném prostoru, když tato dokumentace tvoří nedílnou součást citovaného rozhodnutí (v rozhodnutí OV/1346/15/Kř ze dne 3. 2. 2016 je výslovně uvedeno, že „nezbytné úpravy budou provedeny v souladu s vydaným územním souhlasem...a v souladu s projektovou dokumentací tvořící nedílnou součást tohoto rozhodnutí“). Stavební úřad dále vycházel i z dalších příloh žádosti žalobkyně o poskytnutí stavebního příspěvku, a to z položkových rozpočtů tvořících přílohy smlouvy o dílo, jež však žalobkyní nebyla poskytnuta a jež jsou rovněž rozděleny na položky zahrnující kanalizaci vnitřní a kanalizaci venkovní, přičemž tato venkovní část byla vyčíslena na částku xxxxx Kč.

[6] Žalovaný se dále vyjádřil k výkladu „části nákladů, které se přímo dotýkají nařízených nezbytných úprav“, když poukázal na skutečnost, že náhrada nenáleží za veškeré náklady, ale jen za tu část, která se nařízených úprav přímo týká, a poukázal i na význam slova „příspěvek“, jež rovněž evokuje pokrytí pouze části nákladů, a shrnul, že rozhodnutím stavebního úřadu bylo nařízeno vybudování kanalizační přípojky, přičemž tento určil z nákladů prokazovaných žalobkyní tu část, která se přímo týká nařízených nezbytných úprav.

[7] Ohledně žalobkyní namítané nesrozumitelnosti a nekonzistentnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný kontroval, že žalobkyně vytrhává jednotlivé části odůvodnění z kontextu a argumentuje jimi bez respektování souvislosti odůvodnění. Dále odmítl žalobkyní namítanou svévoli, neboť stanovení příspěvku rozhodnutím stavebního úřadu jen z položek, které se přímo týkají provedení nařízených nezbytných úprav, je postup předjímaný § 138 stavebního zákona; žalobkyně však požadovala i přiznání náhrady dalších nákladů, které byly vynaloženy na připojení na kanalizaci.

[8] Žalobkyně podala k vyjádření žalovaného repliku, v níž setrvala na svých argumentech.

[9] V odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou uvedeny obdobné argumenty jako ve vyjádření žalovaného k žalobě.

[10] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů –

dále jen „s.ř.s.“, když vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

[11] Podle § 138 odst. 1 stavebního zákona náleží vlastníku stavby, stavebního pozemku nebo zastavěného stavebního pozemku, kterému bylo nařízeno provedení nezbytných úprav podle § 137 odst. 1 písm. c) až i) nebo nezbytných opatření podle zvláštního právního předpisu, na úhradu nákladů stavební příspěvek, pokud o něj požádá. Stavební příspěvek se poskytuje na úhradu té části nákladů, které se přímo týkají provedení nařízených nezbytných úprav. Dle odstavce druhého citovaného ustanovení musí být v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedeno, pro které nařízené nezbytné úpravy je příspěvek požadován a v jaké výši.

[12] Komentářová literatura vychází z toho, že příspěvek je účelově vázán jen na úhradu nákladů na provedení nařízení nezbytných úprav a pokud vlastník o stavební příspěvek požádá, má na něj právní nárok. Stavební příspěvek se poskytuje výhradně jako peněžní náhrada, a to pouze té části nákladů, které se přímo týkají provedení nařízených nezbytných úprav. Nelze jej proto použít na úhradu nákladů jiných úprav, i kdyby byly prováděny v návaznosti na ty nařízené. O poskytnutí příspěvku na podkladě podané žádosti rozhoduje stavební úřad, který nezbytné úpravy nařídil, a to rozhodnutím vydaným ve správním řízení. Stavební úřad je při svém rozhodování obsahem žádosti vázán. To znamená, že žádosti buď vyhoví a příspěvek poskytne v požadované výši, nebo ji zamítne. V pravomoci stavebního úřadu není rozhodnout o poskytnutí příspěvku v jiné výši (nižší, vyšší), než je požadovaná (Machačková, Jana a kol. Stavební zákon. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 1011.).

[13] Tento uvedený názor soud vykládá v tom smyslu, že stavební úřad nemá právo měnit výši požadovaného příspěvku svým správním uvážením, jako tomu bylo v jistém smyslu u stavebního zákona z roku 1976 (ust. § 95 zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů). To však neznamená, že by žádost vlastníka stavby nemohla být posouzena v tom smyslu, zda všechny jím uplatněné náklady mají přímo souvislost s nařízenými nezbytnými úpravami, či nikoliv. Pokud vlastník stavby ve své žádosti uvede i jiné náklady, podle názoru soudu je může stavební úřad z poskytnutí příspěvku vyloučit a přiznat pouze ty náklady, které s nařízením nezbytných úprav souvisejí. Možnost zvýšení či snížení příspěvku podle shora uvedené komentářové literatury tak soud chápe jako nemožnost vlastním uvážením výši uplatněných nákladů měnit, nikoliv to, zda stavební úřad některé z nákladů z rozhodnutí o příspěvku vyloučí, pokud dospěje k závěru, že se netýkají nařízených nezbytných úprav. Tomu podle názoru soudu v daném případě došlo, když z výrokové části i odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí plyne, že stavební úřad výši požadovaného příspěvku nijak neměnil (nesnižoval ji), pouze z nich vybral ty náklady, které považoval za náklady za nařízené nezbytné úpravy (být lze podotknout, že ve zbytku požadovaného nároku by bylo procesně korektnější žádost ve výroku zamítnout, tato skutečnost však není součástí žalobní argumentace).

[14] V první části žaloby žalobkyně popisuje proběhlé správní řízení. Soud tak posuzuje až tu část žaloby, kterou žalobkyně přímo vymezuje své žalobní body a upíná je k odůvodnění napadeného rozhodnutí a řízení, které k jeho vydání vedlo.

[15] První část žalobních bodů napadá konzistenci odůvodnění napadeného rozhodnutí. Podle názoru soudu je z odůvodnění jako celku zřejmé, jakými úvahami se žalovaný při projednání odvolání žalobkyně řídil a k jakým závěrům dospěl. V této souvislosti soud uvádí, že povinností žalovaného není reagovat na každou dílčí odvolací námitku, pokud z dalších částí odůvodnění je patrné, že taková dílčí námitka nemůže být důvodná. První námitka směřuje do strany 3 a strany 5 odůvodnění, kdy žalobkyně namítá nesrozumitelnost. Nic takového soud v těchto částech odůvodnění neshledává, neboť odůvodnění hovoří o výši příspěvku, kdy takový příspěvek je přiznáván pouze na ty náklady, které se týkají přímo nařízených nezbytných úprav. Takový závěr je logický a je z něj patrné, že příspěvek nemůže být poskytnut na ty náklady, které s nařízenými úpravami přímo nesouvisí, na ty, které však přímo souvisí, pak musí být poskytnut. To je podle názoru soudu pouze rozvedení zákonného textu. Nikde v odůvodnění není uvedeno, že by správní orgány mohly rozhodovat o tom, jaká je reálná výše nákladů, jak žalobkyně v žalobě tvrdí. Pokud odůvodnění hovoří o příslibu nákladů, pak vždy se tato argumentace vztahuje na náklady, které souvisí s nařízenými úpravami.

[16] V další části žaloby žalobkyně považuje za nehorázný odkaz v odůvodnění na jiné vlastníky pozemků. Soud nic takového z odůvodnění nevidí – v odůvodnění je pouze poukázáno na jiné příspěvky, ale je zcela jasné patrné, že se jedná pouze o dokreslující informaci, která nijak nesouvisí s posouzením žádosti žalobkyně v tomto konkrétním správním řízení. Skutečnost, v jaké výši byla náhrada poskytnuta jiným vlastníkům a jaký oni zvolili postup při jeho přijetí, není předmětem tohoto správního řízení, a je odrazem projevu vůle třetích osob, které nejsou účastníky tohoto správního řízení.

[17] Pokud žalobkyně poukazuje na stranu 6 odůvodnění napadeného rozhodnutí a považuje ji za nepřehlednou, pak nic takového z tohoto odůvodnění neplyne – tato část odůvodnění rekapituluje odvolací námitky žalobkyně, v žalobě žalobkyně namítá, že na ně dostatečně nereaguje (tento žalobní bod dále nerozvádí, proto se k němu soud nemůže vyjádřit), a uvádí, že se v nich objevují rozpory, které spočívají v otázce správního uvážení stavebního úřadu při určení výše příspěvku. Nic takového ale podle názoru soudu z odůvodnění napadeného rozhodnutí neplyne, jak bylo uvedeno již shora v odůvodnění rozsudku – žalovaný vychází ze závěru, že správní uvážení ohledně výše příspěvku nemůže být užito, tomu odpovídá jasné i výrok rozhodnutí. Pokud je v odůvodnění uvedeno, že nelze se ztotožnit s částí námitky žalobkyně, že by stavební úřad mohl vybírat, jaké položky do okruhu přímých nákladů zařadí a které nikoliv, jedná se podle názoru soudu o marginální reakci, která pro samotné posouzení věci nemá význam. Názor žalobkyně, že by stavební úřad tendoval k alternativě správního uvážení, jak uvádí v žalobě, soud nesdílí, neboť tomu neodpovídá ani výrok prvostupňového správního rozhodnutí, ani odůvodnění obou správních rozhodnutí.

[18] V další části žaloby napadá závěr na straně 7 ohledně úpravy asfaltového povrchu, kdy podle názoru žalobkyně nebyla vypořádána její odvolací argumentace. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí podle názoru soudu plyne, že žalovaný vycházel z toho, že žalobkyni byly nařízeny stavební práce rozhodnutím ze dne 3. 2. 2016, a tím byla splněna jedna z podstatných podmínek pro stanovení výše příspěvku rozhodnutím, je odkázáno na toto rozhodnutí, jímž byla zřízena stavba „kanalizační přípojka pro rodinný dům...“ a odkázáno na podmínku č. 2 tohoto rozhodnutí „nezbytné úpravy budou provedeny v souladu s vydaným územním souhlasem ... a v souladu s projektovou dokumentací pro

provedení nezbytných úprav tvořící nedílnou součást tohoto rozhodnutí“. Dále žalovaný vyšel z posouzení stavebního úřadu, na straně 8 pokračuje argumentace územním souhlasem, jehož součástí je ověřený výkres situace se zakreslením kanalizační přípojky, kanalizace je rozdělena na část vnitřní kanalizace a na pozemku žalobkyně a na část kanalizační přípojky, která začíná v revizní šachtě, která je umístěna na pozemku žalobkyně a končí v místě jejího zaústění do jednotné kanalizace vedoucí v ulici xxxx. Projektová dokumentace obsahuje i cenovou kalkulaci, a ta je rozdělena na část vnitřní (na pozemku žalobkyně), a na část kanalizační přípojky, která zahrnuje jak materiál, tak i práci, které zahrnují výkopové práce, kdy je finanční částka na nový asfaltový koberec pro kanalizační přípojku do částky zahrnuta. Dále vyšel žalovaný z přílohy k žádosti o poskytnutí stavebního příspěvku, kde je rozpočet rovněž rozdělen na položky, a rozděluje je na kanalizaci venkovní a vnitřní. Podle názoru soudu tak žalovaný dostatečně posoudil námitky žalobkyně na úpravu asfaltového povrchu, kdy do částky zahrnul tu část nákladů, která souvisela s kanalizací venkovní, včetně opravy asfaltových povrchů, což výslovně na straně 8 ve svém závěru uvádí. Soud v takovém závěru žádnou nesrozumitelnost nevidí. Pokud žalovaný ve svém závěru vychází z orientační cenové kalkulace, podle názoru soudu tím pouze poukazuje na rozdělení celkových nákladů již ve fázi pořízení dokumentace. Žádná úvaha ohledně přemrštění reálné ceny, jak žalobkyně namítá v žalobě, v odůvodnění uvedena není a je jasné, že nic takového žalovaný neposuzoval. Ohledně posledního odstavce odůvodnění na straně 8 soud rovněž žádnou nesrozumitelnost nevidí – žalovaný uvedl výpočet částky z přiloženého položkového rozpočtu za asfaltové povrchy – vozovka - jako jednu čtvrtinu z celkové částky xxxxx Kč. Jedná se tak o výpočet částky, která byla rozhodnutím přiznána, a na reakci na odvolací námitky, což koresponduje s výrokem rozhodnutí.

[19] V poslední části žaloby žalobkyně napadá závěr žalovaného ohledně přiznání části nákladů, kdy velmi obecně uvádí, že nedostatečně odůvodnil závěr, proč se to týká venkovní části kanalizačního připojení. Soud odkazuje na odůvodnění jak napadeného, tak i prvostupňového správního rozhodnutí, kde rozhodovací důvody jsou podle jeho názoru jasně uvedeny. Pokud žalobkyně poukazuje na smysl nařízených úprav, který spatřuje v napojení domu na veřejnou kanalizaci, pak soud uvádí, že souhlasí s žalovaným, že zákon umožňuje poskytnout příspěvek pouze na nařízené úpravy, které v tomto případě byly omezeny na tzv. venkovní část kanalizačního připojení, jak je několikrát v odůvodnění uvedeno, a rovněž to plyne z výroku správního rozhodnutí, který tyto úpravy nařídil. Nic jiného, než takto vymezené nařízené úpravy, tímto příspěvkem nelze pokrýt, neboť by to neodpovídalo pravomocnému výroku o nařízení úprav, který je co do rozsahu takových úprav dále závazný i pro příspěvek na ně. Příspěvek podle ust. § 138 odst. 1 stavebního zákona se tak omezuje pouze na nařízené úpravy, nikoliv na práce další, byť ty mohou s takovými úpravami funkčně souviset. Názor žalobkyně v závěru žaloby, že bylo postupováno tak, aby příspěvek byl co nejnižší, že tvoří pouze 45 % nákladů, a že je v rozporu s předchozími přísliby, tak nemá podle názoru soudu oporu ani v odůvodnění rozhodnutí, ani v zákonné úpravě poskytnutí tohoto příspěvku.

[20] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[21] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[22] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 25. listopadu 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu